

Oponentský posudek
diplomové práce Bc. Jana Kopřivy
„CSR komunikování chemických podniků v Norsku“

Základním zaměřením předkládané diplomové práce je problematika komunikování společensky odpovědných aktivit vybranými chemickými podniky sídlícími v Norsku. Společenská odpovědnost podniků je v současnosti velmi živých a aktuálním tématem. Trend vzrůstající významnosti těchto otázek lze vysledovat v souvislosti s růstem zájmu veřejnosti o nehmotné benefity nabídek podniků odrážejících se ve zvyšování blaha celé společnosti nebo alespoň v minimalizaci negativních důsledků činnosti podniků, a to zejména u podniků tzv. společensky citlivých odvětví, mezi které jsou řazeny i podniky chemické. Je nezpochybnitelné, že chování podniku v souladu s principy společenské odpovědnosti přináší značné benefity např. v podobě zvýšení firemní reputace, hodnoty značky nebo důvěry a širšího partnerství. Nicméně, jak správně podotýká autor práce, pro důsledné čerpání těchto benefitů, musejí podniky o svých aktivitách v této oblasti také efektivně komunikovat. Ze zde citovaných výsledků výzkumu společnosti KPMG je ale zřejmé, že zejména v postkomunistických zemích, Českou republiku nevyjímaje, to není vždy samozřejmostí. Z tohoto hlediska se jeví jako nanejvýš užitečné hledat náměty pro vhodnou komunikaci CSR aktivit v zahraničí. Norsko, jako země s vysokou úrovní CSR reportování, je v daném případě skvělým příkladem. Zaměření a téma diplomové práce hodnotím tedy jako vysoce aktuální, společensky přínosné a prakticky aplikovatelné.

První část diplomové je komplexní rešerší odborné literatury. Úvodní kapitola teoretické části je věnována vymezení konceptu společenské odpovědnosti podniků a popisu různých přístupů ke specifikaci dílčích oblastí CSR konceptu. Autor velmi zodpovědně nastiňuje pojetí každého z citovaných autorů a nakonec se správně přiklání k modifikovanému pojetí oblastí společenské odpovědnosti podniků podle Tetřevové, které je velmi systematické a nejkomplexnější. Druhá kapitola rešeršní části práce se zabývá vztahem CSR reportování a komunikování, což je dle mého názoru velmi přínosné a zajímavé téma, neboť rozdíly v těchto pojmech a přístupech nejsou zatím v odborné literatuře často zcela jasně vymezeny. Z hlediska praktické využitelnosti hodnotím jako klíčový popis legislativní úpravy CSR reportování a komunikování v Evropské unii a v ČR a také nastínění standardů pro tvorbu CSR reportů. Za pozornost stojí též kapitola popisující rozsah a strukturu CSR komunikování v podnikové praxi, kde autor popisuje rozdíly v CSR komunikování v mezinárodním kontextu, dle různých oborů, velikostí podniků i z hlediska jejich vlastnictví. Při zpracování teoretické části práce bylo využito celkem 79 literárních zdrojů, což svědčí o důkladném a zodpovědném přístupu autora. K této části práce nemám žádné připomínky.

Navazující praktická část práce prezentuje výsledky kvantitativního výzkumu, jehož hlavním cílem bylo analyzovat a zhodnotit rozsah a strukturu CSR aktivit komunikovaných TOP100 chemickými podniky působícími v Norsku na jejich webových stránkách. Data se podařilo shromáždit od 70 TOP norských chemických podniků, což je zajisté zcela dostačující vzorek pro naplnění stanovených cílů. Je velmi zajímavé a pro kvalitu práce přínosné, že zjištěný rozsah a struktura CSR aktivit komunikovaných chemickými podniky působícími v Norsku jsou v práci komparovány s úrovní CSR web komunikování TOP chemických podniků působících v České republice, na Slovensku a Ukrajině. Dané mezinárodní srovnání umožňuje komparovaným zemím rozpoznat svoji výchozí situaci a nalézt náměty na zlepšování, což vnímám jako jeden ze základních přínosů předkládané práce. Statistická analýza získaných dat byla vhodně provedena s využitím MS Excel a IBM SPSS Statistics, výsledky jsou velmi pečlivě a přehledně zpracovány formou názorných tabulek a grafů. Vzhledem k tomu, že autor dospěl ke zjištění, že je rozsah CSR aktivit komunikovaných sledovanými TOP

chemickými podniky sídlícími v Norsku relativně nízký, nastiňuje v závěrečné kapitole několik doporučení, která by podle jeho názoru mohla přispět ke zlepšení CSR komunikování sledovaných firem. Domnívám se, že s doporučeními lze beze sporu souhlasit a snahu diplomanta poskytnout konkrétní rady analyzovaným podnikům, jako závěry z výzkumu, hodnotím nanejvýš kladně. Dané závěry jsou zajisté využitelné i pro firmy v České republice či jiných zemích.

Po formální stránce je práce psaná vědeckých, ale srozumitelným způsobem a domnívám se, že splňuje všechny formální požadavky. V práci je minimálně překlepů. Práce je logicky členěna a návaznost kapitol je odpovídající.

Závěrem mohu konstatovat, že diplomant zcela splnil všechny stanovené cíle. Práce vyhovuje požadavkům kladeným na diplomovou práci, **doporučuji ji tedy k obhajobě a hodnotím ji klasifikačním stupněm A.**

Při obhajobě prosím o zodpovězení následujících otázek:

1. Na základě jakých informací (klíčových slov) publikovaných na firemních webových stránkách jste sledoval rozsah komunikování podniků v oblasti „rozvíjení vztahů s veřejností“ (str. 57, tab. 19) a čím si vysvětlujete pozitivní disproporci komunikování informací v rámci této oblasti CSR ve prospěch ČR (69 %) oproti Norsku (51 %)?
2. Jak jste zjišťoval míru komunikace CSR aktivit podniků prostřednictvím sociálních sítí?

V Pardubicích 25. 5. 2021

Ing. Martina Jelínková, Ph.D.